

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418011582
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6418011582.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanej X. Z., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák. v znení zák. č. 420/2019 Z.z., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. júla 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Adriány Považanovej a JUDr. Martina Luptáka, PhD., odvolanie obžalovanej X. Z., proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 11.05.2021, sp.zn. 2T/126/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej X. Z. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 11.05.2021 sp.zn. 2T/126/2018 bola obžalovaná X. Z. uznaná vinnou zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák. v znení zák. č. 420/2019 Z.z. s poukazom na ust. § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci jej z ustanovenia § 62 a nasledujúcich zákona o rodine č. 36/2005 Z.z., v znení neskorších predpisov, vyplýva povinnosť vyživovať svojho syna K. U., nar. XX.XX.XXXX, pričom táto povinnosť jej bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P 143/2014 zo dňa 20.08.2014, právoplatným v časti výživného dňa 16.09.2014, ktorým bola, počnúc dňom 02.06.2014, povinná prispievať na jeho výživu mesačným výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca K. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom F. F. 6, pričom obž. X. Z. si svoju vyživovaciu povinnosť v mieste trvalého bydliska a na miestach, kde sa zdržiava riadne a včas neplnila od mesiaca september 2017 až do 31.01.2020, čím jej vznikol dlh na výživnom vo výške 1 113,33 Eur.

Za to obžalovanej uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. g) Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. jej výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej zároveň určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote, odvolanie obžalovaná X. Z., prostredníctvom obhajcu, písomným podaním zo dňa 19.05.2021. V jeho dôvodoch primárne zvýraznila, že podľa obsahu znaleckého posudku v spojení s abhúzom alkoholu, dekompenzáciami osobnosti a suicidálnymi proklamáciami v rámci depresívneho syndrómu sa stala zraniteľnejšou, čo sa prejavilo v zníženej schopnosti ovládať svoje konanie vo forenzne výraznej miere. Na otázku obhajcu, znalec pritom uviedol, že primárnou pohnútkou k neplateniu výživného obžalovanou bola jej chudoba. Bola si vedomá svojej povinnosti prispievať na výživu dieťaťa a pokiaľ jej to príjem umožňoval, snažila sa platby riadne platiť. Podľa jej názoru pre svoju duševnú poruchu v čase spáchania činu nemohla ovládať svoje konanie, bola nepríčetná v zmysle § 23 Tr. zák., z ktorého dôvodu nie je za stíhaný prečin trestne zodpovedná. Záverom odvolania preto navrhla krajskému súdu zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vo veci rozhodol sám a ju spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovanej v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým táto odvolateľka podala odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovanej vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovanej X. Z. nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť. Vo veci vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v neprítomnosti obžalovanej za splnenia procesných podmienok § 252 ods. 3 Tr. por., prečítal výpoveď obžalovanej z prípravného konania a taktiež výpoveď svedka K. U., pričom za splnenia procesných podmienok § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal aj obsah písomného znaleckého posudku zadováženého v konaní pred súdom na podklade uznesenia samosudcu okresného súdu zo dňa 13.03.2020. Znalecký posudok vypracoval znalec z odboru zdravotníctva - psychiatrie, Y. T. S., T.. Prvostupňovému súdu bol doručený 09.11.2020 (č.l. 128 až 137). Na základe takto vykonaného dokazovania potom dospel prvostupňový súd k správnej nielen skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že obžalovaná Z. stíhaným konaním najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovanej zhodne ako súd prvého stupňa, aj krajský súd poukazuje na obsah znaleckého posudku autora Y. T. S., T., zo záverov ktorého je zistiteľné, že znalec vyšetrením obžalovanej zistil u nej ľahkú mentálnu retardáciu, pričom nejde o duševnú poruchu v pravom slova zmysle. V anamnéze zistil aj abhúzus alkoholu s vývojom závislosti, plne si uvedomovala, čo robí, v spojení s abhúzom alkoholu, dekompenzáciami osobnosti a suicidálnymi proklamáciami v rámci depresívneho syndrómu sa stala zraniteľnejšou, čo sa prejavilo na zníženej schopnosti ovládať svoje konanie vo forenzne výraznej miere. Znalec zistil jej sklon k zneužívaniu návykových látok - alkoholu, tento pila vo veľkom množstve, liter a viac vína pila excesívne až do ťažkej opilosti. V čase činu bola schopná rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a bola schopná svoje konanie ovládať v zníženej miere. Jej pobyt na slobode nie je nebezpečný.

S poukazom na uvedené závery znalca z odboru psychiatrie tak neobstála primárna námietka obžalovanej v odvolaní, že pre svoju nepríčetnosť nebola trestne zodpovedná, taký záver znalec v posudku vôbec nevyslovil.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanej, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 207 ods. 3 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od jedného do piatich rokov. V súlade so stavom veci zistil prvostupňový súd na strane obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. g) Tr. zák., pričom na druhej strane nezistil v jej prípade žiadnu okolnosť, ktorá by jej v rámci úvah o výmere trestu priťažovala v zmysle § 37 Tr. zák. Uložil jej trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, teda na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý aj krajský súd považoval za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Nepochybil pritom okresný súd ani pri aplikácii ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., keď obžalovanej výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a v tejto súvislosti jej určil primeranú skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia

v trvaní 18 mesiacov. V prvom rade si obžalovaná musí dôsledne uvedomiť, že v prípade opakovania akejkoľvek trestnej činnosti by mohla byť súdom postihnutá nepochybne prísnejšie.

S poukazom na uvedené, krajský súd odvolanie obžalovanej, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol pomerom hlasov 3:0 postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.